

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 570.

4 nvč.

V edinosti je moč!

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcijski lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcijski lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Budimpešta 9. (Zbornica poslancev.) Predsednik Perczel je otvoril sejo ob 10. uri predpoldne. Ko so bili rešeni došli spisi, se je nadaljevala razprava o pogodbenem provizoriju. Posl. Polzner in Barta iz nezavisne stranke sta govorila proti, na kar se je oglasil za besedo ministerski predsednik pl. Szell. Posl. Polony je izjavil, da je smatrati za veliko političsko pridobitev to, da se je uzakonilo pravno stanje samostojnega carinskega obseja. Nadaljevanje razprave se je odložilo na jutri in seja se je zaključila.

Rim 9. Pisarni zbornice ste izvolili vladne kandidate v ono komisijo, ki ima poročati v drugem čitanju o političskih zakonih.

Haag 9. Mednarodna mirovna konferenca se snide dne 18. maja.

Madrid 9. Radi imenovanja župana v Barceloni je navstalo navskrižje med ministerskim predsednikom Silvello in vojnim ministrom Polavieja.

London 9. »Times« javlja iz Pekinga, da se kitajska vlada bavi z vprašanjem, da-li bi bilo umestno, da se San-Mun proglasi odprtim pristaniščem. Nadejajo se namreč, da bi na ta način preprečili, da se tam ne zasnije italijanska postaja za oglje.

Berolin 9. Zbornica poslancev je razpravljala o proračunu za bogočastje. Posl. Dantzenberg (centrum) je tožil radi sovražnega postopanja s katoliško cerkvijo v Prusiji in je zahteval, naj se v ministerstvu zasnije katoliški oddelek. Minister bogočastja Bosse je priznaval, da je iz kulturnega boja za katolike ostalo nekaj ostrin. Centrum naj le stavi svoje predloge in vlada bode mislila na to,

da ohrani mir med obema verama in da bode pravna obema. Žal, da sklepi iz Vatikana ne povspešujejo tega. (Oporekanje v centru.) Zasnute katoliškega oddelka ni možno. Kar se dostaje veronauka, treba preprečiti povratek k načelu ponesumnovanja. Vera ni zasebno pravo, ampak stvar ljudstva.

Predloga o strožjem kaznovanju nenravnosti se je izročila posebni komisiji s predlogi centra in poslancev barona Stumma vred. Tekom razprave je izvajal drž. tajnik Niederding, da predloga naj bolj nego dosedaj varuje mladino pred posurovljenjem ter je rekel: Mi živimo v dobi npravstvenega popačenja, kajti zločini proti npravnosti so se od leta 1882. sem pomnožili skoro za polovico.

Občni zbor

ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu se je vršil minolo nedeljo dne 5. marca popoldne v dvorani »Slov. čitalnice«. Dvorana je bila natlačena polna našega ženstva, a bilo je navzočih tudi prilično število rodoljubov.

Vlado je zastopal g. viši komisar Bacher.

V imenu predsednice, gospe Eme Abramove, je gospa podpredsednica Karla Ponikvarjeva otvorila zborovanje s kratkim nagovom, v katerem je obžalovala, da se ženstvo še ne zanima tako, kakor bi se moralo, za našo plemenito družbo, zбоk česar tudi delovanje podružnice ni tako uspešno kakor bi bilo želeli. Predsedateljica je pozvala na to podružnično tajnico, gospodičino Marico Nadliško, naj poda svoje poročilo. Le-ta je spregovorila nekako tako-le:

In če ga je vprašal kedo, kako je bilo tedaj, povedal je na dolgo in široko, zakaj ima jedno nogo krajšo od druge.

»Nikdar ne pozabim, kako me je bolel ta šment! Jazen sem bil, da bi bil najraje pretipal kosti vsakemu, kdor mi je prišel blizu. In potem v bolnici, ko so tisti zdravniki pretegovali in stiskali nogo ter mi brbali po kosteh! Vse svetnike sem klical na pomoč, kolikor jih je v pratiki. Pa še nogo so mi hoteli odrezati, prav po vsej sili in bili bi mi jo, ko bi bil le tako neumen, da se ne bi bil branil na žive in mrtve. No, zdaj pa vendar še kolovratim okoli in ni se mi treba obešati po bergljah. Ja, ja, človek mora imeti odprte oči, drugače ga tisti doktorji kmalu razrežejo. Pa še prav dobro se jim zdi, kadar morejo zapičiti v meso tiste svitile kaveljčke in nožčke. Kako sem ga prosil in prosil, ko mi je z nekim takovim spakom strgal kost, da so coprnice plesale pred mano, naj me vendar, za vse križe, pusti pri miru! Pa mi je še rekel, da ni sile in se mi je še prav veselo zarežal v obraz, tista nesnaga neusmiljena. Jaz se še petelinu bojim zaviti vrat, taki-le ti pa tako pobožno žagajo roko ali nogo, kakor jaz drva. E no, pa sebe nisem pustil mrevariti ko mrhovino, postaviti se je treba!«

Tako je pripovedoval Miško šestokrat, potem pa odkrevsal k sosedu popravljal škafe ali drugam pomagat to ali ono in pripovedovat svoje in svojih sosedov novice in zanimivosti.

(Pride še.)

Razmere so bile v minolem letu za nas take, da se naša podružnica ni mogla gibati, kakor bi bi želel njen odbor; premnogo je bilo tudi veselie in koncertov, da ni mogla podružnica naša nastopati z javnimi veseliciami kakor prejšnje leto. Upajmo, da bode letos več prilike prirejati zabav ter s tem pomagati prevažni družbi naši.

Po obnem zbor smo priredile tudi lani malo veselico z igro, ki je privabila več ljudi na občni zbor in gmotnega uspeha je bilo tudi nekaj.

Dne 16. aprila je bil v redutni dvorani »Politema Rossetti« koncert, ki je moralno daleč presežal vse dosedanje naše koncerte. Na programu so bile točke za vijolin, cello in klavir, ki so jih izvajali trije priznani umetniki ljubljanske »Glasbene Matice« in sicer gg. Hoffmeiser, Vedral in Jurek.

Prišla sta tudi ter iz ljubeznjivosti sodelovala operna pevka, gč. Ševčikova in g. Noll. Umetniški užitek je bil naravnost fenomenalen, žal le, da ne morem reči tako tudi o gmotnem uspehu. Vseh pet slavnoznanih imen ni moglo privabiti toliko naših ljudi, kolikor jih privablja obično najnajnovejša in najpuhljša burka.

Dne 5. julija je odbor prisustvoval sv. maši šolskih otrok Ciril-Metodove šole pri sv. Jakobu ter je po maši iste otroke pogostil s pecivom in malinovcem.

Nabirale smo ob godu sv. aposteljnov darov za Ciril-Metodijski dar, kakor je to že prišlo v navado.

Največ skrbi in dela je imel odbor z božičnico, ker je bilo letos nabiranje težavnejše, ker se je malone vse leto nabiralo med našimi rodoljubi za razne syrhe. Nepričakovano smo nabirale vendar toliko, da smo oblekle in obule prav mnogo otrok pri sv. Jakobu, v Rojnu in na Greti.

Za božičnico in Ciril-Metodijski dar sta nam pomagale nabirati prav pridno marljivi gospe. L. Metlikovič in Franja Ipavec, za kar se jima tu-le prav srčno zahvaljujemo ter ju postavljamo v vzgled drugim družabnicam, ki ne storé ničesar. Istotako moram pohvalno omenjati poverjenice v Šklednju, g. Dragice Gregoričeve.

Obžalujé mi je omeniti, da se je dosedanja predsednica, g.a Ema Abram, odpovedala predsedniški časti. Za njeno triletno predsedovanje se ji lepo zahvaljujemo ter jo prosimo, naj nam bode še nadalje naklonjena.

Konečno se še zahvaljujemo slavni slovanski Čitalnici, da nam je za naše seje ter za občni zbor odstopala svoje prostore, kakor tudi slavnemu uredništvu »Edinosti«, da nam je tiskalo programe in oklice vedno drage volje.

Završujé svoje poročilo, prosim prav lepo, da nam dosedanje družabnice ostanejo zveste še naprej, a da ne plačajo le tistega bornega goldinarčka na leto, ampak da nam tudi donajajo novih členic. Koliko je vendar še Slovenk v Trstu in okolici, ki niso še vpisane v našo podružnico! Ali se ni še dovolj povdarjalo, kolike važnosti je družba sv. Cirila in Metoda?! Zastonj! Kako malo se naše ženstvo zanima za stvar, kaže ta-le slučaj. Neki členici smo doposlane — kakor vsem — družbeni vestnik, a ista ga je vrnila z opazko: Se ne vsprejme. Dotičnica ni smatrala ni toliko za po-

PODLISTEK.

Iz naše vasi.

Spisal Poluka.

III.

Miško.

Čudno ime, kaj ne?! — I no, nosilec njegov ga ni dobil ne na krstni, ne po očetu, prijelo se ga je, da sam ne ve, kdaj in kako. In zdaj ga ljudje ne kličejo drugače in on sam le »na to ime sliši«.

Miško je imenitna oseba v vasi. Kdor hoče kaj poizvedeti, obrniti se mu je do Miška. Le-ta najbolj ve, kaj je Kočarjev pisal iz Amerike in koliko denarja je Bregarjev Luka prinesel z Hrovaškega; koliko lesa je posekal Brinarjev Jernej in kedaj bo Stričkov Jurij imel kosce.

Dela pravega nima, a vendar je redkokedaj brez posla in brez evenka. Temu mešetari, kadar prodaja voli, drugemu teše toporišče za sekiro, zdaj prevzemlje nočno stražo mesto tega ali onega, ali se napotuje za katerega k zdravniku po zdravila.

Kleti zna, da se kreše. »Sivo morje adrijsko«, ti zarobanti in zraven gleda tako srdito, ko bi klical vse peklenščke in vrage.

Sicer je pa dobra duša in rad pripoveduje, kako je še kaj bilo, ko je hodil na Hrovaško.

»E saj bi še šel, še, ko bi se le tisti preklicani kreelj tam pri Ogulinu ne bil zvalil meni na noge. Presneto, še zdaj vem, kako je zahreščalo.«

trebno, da bi bila odprla in pogledala pošiljatev. Taka brezbrzičnost je vredna vse graje.

Razven par rodoljubnih gospa ne stori nobena druga prav ničesar.

Vse ste dolžne, Slovenke moje drage, pomagati, da rešimo našo mladino iz rok tujca! Zato pribežite in pomagajte družbi sv. Cirila in Metoda!

Iz poročila blagajnice, gospodičine Milke Mankočeve, je razvidno, da je imela podružnica v minulem letu 1326 gld. 73 nvč. dohodkov. Od teh je poslala glavnemu vodstvu v Ljubljano 506 gld., 363 gld. 17 nvč. je porabila za nakup obleke siromašnim otročičem v šoli pri sv. Jakobu in v otroških vrtilih, dalje 182 gld. za 91 parov čevljev, ostalo za razne druge stroške.

Poročili tajnice in blagajnice sti se odobrili jednoglasno.

V novo vodstvo podružnice so bile izvoljene: gospa Karla Ponikvarjeva za predsednico, g.a Duška Mankočeva podpredsednica, g.a Marica Nadliškova za tajnico, g.a Milka Mankočeva za blagajnico in g.a Matilda Pertotova nje namestnica.

Po izvršeni volitvi se je novoizvoljena predpovednica zahvalila po priliki tako-le:

Tekom leta zahvaliti se moram častitim Slovenkam že drugič za poverjeno mi čast predsedniške. Kakor sem se izrazila že prvokrat, istotako izjavljam tudi danes, da me to odlikovanje nikakor ne veseli! In kako bi tudi neki, ko vidim, da naše ženstvo ne napreduje kakor bi moralo in da se rado skriva, ko bi trebalo napraviti odločilen korak. To nam ni nikakor v čast, če se umikamo v ozadje, mesto da bi nastopale krepko za napredek naroda. Le premalo zavednosti, navdušenja in gorečnosti je v naših vrstah!

A, kakor se je nekako izrazila »Slovenka« v zadnji številki: »Laska nam pa vendar-le, če nam napivajo po shodih in skupščinah, češ, naše ženstvo je naša dika, naš ponos, da, krona naroda našega!«

Ali si hočemo me res po krivici prisvajati te slavospeve, med tem pa mirno ždeti, misle, da smo že storile svojo narodno dolžnost, če smo plačale svoj letni donesek? Ali nam dopušča naš ponos, da prepuščamo delo le dvem, trem, od drugih pa nobena ničesar ne misli?! O ne, tako ne sme biti več. Družba sv. Cirila in Metoda mora biti vsemu ženstvu slovenskemu vzvišen ideal, naše geslo, vez, ki naj družijo nižje in višje sloje, v plemenitem delovanju za rešenje naroda našega. Za to družbo navdušujmo se, ljubimo jo, pomagajmo jej! Da, pomagajmo, kajti treba jej je sila gmotne podpore.

Kaj so vse storile in izumile druge podružnice! Ciril-Metodove užigalice, kavo, milo, razglednice, svinčnike, prirejale so koncerte in veselice, vse družbi v korist. Kolikor toliko pripomogle smo tudi me na teh podjetjih, kajti nadajam se, da vsaka družabnica naša rabi le izdelke družbe sv. Cirila-Metoda. Če bi pa bila katera, ki še ne pozna teh izdelkov, tedaj je dolžnost zavednejšim, da jo poučijo one ter jo pridobijo za našo stvar.

Da bi se pa družabnice bolj spoznavale med seboj, da bi postajale zavednejše in gorečnejše, želela bi še sledeče. Vsaka družabnica naj si kupi pušico ali malo hranilnice. V to naj podlaga po dva krajevarja vsaki teden! In glejte, ob ob letu letu ima goldinar, katerega prinese kakor poseben dar za družbo sv. Cirila in Metoda. Na javnih krajih in v premožnejših hišah imajo že dolgo take pušice. Kar delajo nekateri, mislim, bi bilo mogoče vsem, se ve, vsakemu po njega razmerah in močeh. Tudi tega ni treba, da bi ravno same polagale tedensko po dva krajevarja. Ono bila je le primera. Vidite, če je prišel kdo v pohode, se tudi njemu lahko pokaže pušica. Z najmanjšim zneskom bi se večala svota. A še nekaj drugega bi dosežali, kar bi bilo še posebne vrednosti. Dotični vaš znanec ni morda še ničesar čul o delovanju te družbe in glejte: ob taki priliki bi ga ve morda pridobile prav lahko na ta način, česar ne bi se bile domislile brez pušice.

Vsekako pa menim, da je bolje, da polagamo manjše svote in večkrat, nego pa večjo vsoto na enkrat z namenom, da bi se odkrižali pušice. Ne, pušica mora biti v hiši, ter nam priljubljati in udomačevati našo družbo, da se nam bo le-ta zdelala kakor člen naše rodline. Saj to pač ne bo

trajalo vedno. Na višem mestu spoznajo gotovo prej ali slej, da smo tudi mi narod, ki mora živeti in napredovati, da smo narod živ in nadarjen, da smo narod, ki ima iste dolžnosti, a tudi iste pravice kakor drugi narodi. Do tedaj pa le krepko stojmo, posebno me, tu na braniku! Ne bo nam žal žrtve, ki smo jih doprinasale za prosveto naroda!

Temu lepemu govoru, izrečenemu z ognjem onega rodoljuba, ki od nekaj plamti v naši Karli Ponikvarjevi, je zbrano ženstvo pritrdjevalo viharo, zlasti pa srečnemu nasvetu, da bi v nobeni družini na manjkala pušica za družbo sv. Cirila in Metoda. V znak, da hočejo vse izvrševati ta lepi predlog, dvignile so se z sedežev.

Po dovršenem obnem zboru se je vršila prav ljubka domača veselica, na kateri so učenci iz družbinega zavoda — pod vodstvom g. učitelja Kosca in ob spremljevanju na glasovirju po gdič. Reichmanovi — zapeli par dvoglasnih pesmi tako mило in blagozvočno, da je bilo občinstvo kar navdušeno. Učence Ivan Cetin (»mali«) je kaj lepo deklamoval Gregorčičevo »Domovino«, dočim se je učenec Ivan Cetin (»veliki«) zahvalil dobrotnikom slovenske mladine tako ganljivo, da si ne moremo kaj, da ne bi tu priobčili njegovih besed:

»Zora puca bit će dana«, poje slavni hrvatski pesnik in tudi mlada duša moja sanja sen o Tebi, tužna majka Slava, sanja sen, krasen, bajen sen o boljši, zorniji bodočnosti Tvoji. Saj

Ljubezen vsejal za te
Sam Bog mi v mlado je sree.

Da, ljubav do nesrečnega doma, to je ona naravna, nepremagljiva, tajinstvena sila, ki plamti tudi v naših mladih, še sanjajočih in malozavestnih dušah. In ta ljubav do doma vodi tudi v povračilo neumornemu in požrtvovalnemu delovanju naše matere, slavne družbe sv. Cirila in Metoda! Njej, v prvi vrsti njej se zahvaljujem kar najiskreneje na njeni uzorni ljubavi do nas, slovenske mladine, in njej, njej obljubljam svečano, da se hočemo v poznejših letih verno spominjati njenih preblagih činov, in da tedaj tudi mi posvetimo svoje skromne moči v čast in prosper domovine.

Druga sveta dolžnost mi je pa zahvaliti se danes v imenu slovenske mladine tudi dičnim odbornicam ženske podružnice, temu evetu narodnega ženstva tržaškega.

Saj te blage rodoljubkinje zastavljajo in posvečujejo z neumorno požrtvovalnostjo svoje sile nadaljnemu razvoju in obstanku prekornostne in posebno za nas, obmejne Slovence, velevažne družbe sv. Cirila in Metoda. In dokler je v nas takih plemenitih in uzornih značajev, smemo zaupno in ponosno zreti v boljšo bodočnost, ki mora priti tudi Slovenen. »Zora puca bit će dana«, tudi Tebi zasveti jasni žar danice, tudi za-te nastopijo zorni dnevi rajske sreče, tudi Tebi, nesrečni narod moj, zasije žarno solnce zlate svobode. Ti pa, neskončno usmiljeni in dobri Bog, čuj jedino in iskreno željo, ki jo pošiljam nočoj iz kipečega srea k Tebi v raj (deček je sklenil roki in dvignil pogled svoj v višave):

O čuj nebeški Gospodar
Molitev prevzeto!
Ti vsega si aveta vladar.
Usliši prošnjo to:
Moj rod nesrečni reši mi!
O daj, o daj mu boljših dni,
Otmí ga tuje sile!

Politični pregled.

TRST. 9. marca 1899.

K položaju. Ko se je baron Banffy moral umakniti pred pritiskom ogerske opozicije, zavladalo je veliko veselje tudi v taboru avstrijske opozicije. Čutili so že, kako jih obveja pomladanska sapa, češ: zakaj ne bi se zgodilo tudi tu, kar se je zgodilo tam?! Sosebno so stavili obstrukcionisti velike nade v novega ministerskega predsednika ogerskega, Kolomana Szélla. Isti je iz stare šole madjarskih liberalcev, ki so jim bili vsikdar zvesti zavezniki. Vedoči, kolika skrb je najvišim krogom, da se obnovi pogodba, in računajoči, da poreče Koloman Széll v imenu tega liberalnega zavezništva, da je obnovenje pogodbe možno le z liberalno in nemško vlado v Avstriji, so računali, da skrb za obnovenje pogodbe prisili najvišje kroge, da

odslove Thuna in njegovo ministerstvo. Tako so se videli že blizu toli zaželenega cilja: blizu vladnih loncev.

To pot so se motili, kajti Koloman Széll ne more, tudi ko bi hotel. Za parlamentarno rešenje nagodbenega vprašanja treba vladi — večine. Te večine pa ne morejo sestaviti Nemei. Ne glede na to, da so opozicijske skupine nemške že številno preslabe, pa je tudi brezuspešnost pogajanj med nemškimi skupinami za določanje ukupnega programa barikada, ki se jim je postavila na pot do uresničenja prisrčne želje. Vsaka nemška skupina ima svoj program, in vsaka trdi, da ne bi mogla vsprejeti programa one druge skupine. Preko te barikade ne more pomagati nemškim liberalcem niti Koloman Széll. Ne baš častno ulogo igra v tem nemškem pehanju — liberalno veleposestvo, ki z jednim očesom gleda na ministerske fotelje, z drugim pa na Wolfa in Schönererja. Ako nam je dovoljena taka grda prisposoba, rekli bi, da so kakor osel med dvema snopoma: sedaj grizejo iz tega in sedaj iz onega snopa. A če se odmakneta oba snopa?!

Tudi med narodom češkim je sedaj zelo živahno radi navskrižij, ki so navstala med češko delegacijo in češkimi agrarci. Češki poslanci dokazujejo na shodih, kako pogubno je to, da se ravno v teh kritičnih časih zanaša razpor med narod. Shodi sklepajo sicer resolucije poslancem v prilog, ali s tem še nikakor ni odpravljen navskrižje y narodu samem.

Pa tudi glede nakan vlade smo popolnoma v temi. Sleherni dan nam prinaša drugačnih vesti. Pred par dnevi še so zatrjali slovesno, da vlada ne misli storiti ničesar za rešenje jezikovnega vprašanja, dokler ne pride do kakega sporazumljenja med narodoma, danes pa nas zopet obveščajo o novem načrtu, po katerem hoče vlada rešiti jezikovno vprašanje na Češkem. Razdeliti da hoče ozemlje v čisto češko in čisto nemško, mešani pa bi bili le tisti kraji, kjer biva nad 25% druge narodnosti. Morda je potovanje grofa Thuna v Prago v zvezi s tem načrtom. Za sedaj si dovoljujemo dvomiti, da bi Čehi, ki imajo svoje manjšine po vseh nemških mestih, hoteli pritrditi taki razdelitvi.

Kakov načrt nam prinese jutranji dan? Bog ve!

Za povzdigo eksporta. Uprav a tempo je naš minister za trgovino, ekscelenca baron Dipauli, sezval raznih strokovnjakov na posvetovanje o vprašanju, kateremu vse druge države posvečajo vso pozornost svojo in ki se je le v nas popolnoma zanemarjalo do sedaj. To vprašanje je: izvažanje naših izdelkov v tuje daljnje kraje.

Uprav a tempo — smo rekli. Nikoli še niso evropske države tako tekmoval v pridobivanju tržišč v drugih daljnih krajih, nego se to godi sedaj par let sem. Vsaka si hoče zagotoviti čim večji delež na veliki svetovni trgovini. V ta namen si popolnjujejo svoja zastopništva na raznih točkah, važnih za trgovino, ustvarjajo naselbine, pošiljajo svoje vojne ladje, gledajo, da si pridobivajo ozemlja ali v last ali »v najem«, vse to, da si le množe zveze med svojimi izdelovalci in odjemalci v dotičnih krajih, da povzdigajo svojo industrijo in odpirajo nova pota nje glavni zaveznici: veliki trgovini. Najlepši izgled temu tekmovalstvu imamo sedaj v Kitaju. Le v nas je vladalo do sedaj neopustno mrtvilo in trebalo je, da je došel strogo konservativen mož, baron Dipauli, ki je pokazal nekaj zmislja za to življensko vprašanje in hoče podati potrebno vspodbujbo in vzdrumiti interesovane kroge iz nesrečne letargije. Baron Dipauli je torej začel drezati, da bi tudi pri nas enkrat prišlo do primerne organizacije našega eksporta. S podporo od strani države hoče pošiljati v daljne kraje trgovskih strokovnjakov, in vstvariti sindikatov, ki naj bi bili posredovalci za našo veliko trgovino. Izposlovati hoče tudi podpore od finančnih zavodov za financiranje tega podjetja.

Vemo, da je to še le začetek od začetka in da je daleč daleč do sadu. Vse prejšnje liberalne vlade pa naj se sramujejo, da je trebalo še le klerikale in »nazadnjaka«, ki je pokazal trgovini in industriji države na pot, ki vodi — naprej!

Preko meje! Dosedaj so letali preko meje pretakut solze v naročaj matere Germanije o strašnem mučeništvu Nemeev v Avstriji le bolj ljudje a la Wolf, ki nimajo ničesar zgubiti in ki se žive od nemškega irredentizma, ali a la Schönerer, ki se zlok ugodne materialne pozicije svoje nimajo nikogar bati, ali da bi se spuščali na take ekskur-

zije tudi ljudje, ki jedo kruh te države, tega še nismo čuli dosedaj. Prva taka posebnost se je pojavila v poslancu Hofmann-Wellenhoffu, ki je zasedel profesor v Graecu. Ta mož se je prijavil, da hoče Nemcem v Essenu pripovedovati o trpljenju Nemcev v Avstriji in ob enem — to se ume ob sebi — malec poberačiti pomoči v inozemstvu proti — lastni državi, katere kruh je. No, to pot so imele celo pruske oblasti toliko previdnosti, da se jim je zdelo to vendar malec preveč, in so zažugale dotičnemu društvu, da je razpuste, a Hofmann-Wellenhoffa da iztirajo nemudoma, čim bi hotel izvesti svojo nakano. Ta Wellenhoff pa je vsakako podjeten človek: nedavno je reklamiral našo Adrijo, sedaj pa je hotel reklamirati prusko pomoč. Ti profesorji nemški v Avstriji mislijo zares, da so oni tista os, okoli katere se vrti ves svet.

Domače vesti.

»Delovanje« razpuščene **»Lega dei glori«**. Iz vzrokov, ki jih je navela oblast za razpuščenje tega društva, oziroma v dokaz, da je to društvo prekoračilo svoj delokrog, določeni mu v pravilih, posnemamo:

Ko je dne 15. januarja, povodom shoda županov, množica manifestovala pod okni društvenih prostorov, so z jednega okna viseli manifesti v italijanski trikolori, tako, da so morali posredovati oblastveni organi. — Druga demonstracija je bila dne 12. februarja, ko so z oken spuščali papirnate trakove v sestavi italijanskih barv, kar je povzročalo javno pohujšanje. — Vzlje posvarilo, ki je je dobilo društvo, se je par dni pozneje zopet ponovila demonstracija z italijansko trikoloro. Z jednega okna so viseli samo rdeči, z drugega samo beli, s tretjega samo zeleni trakovi. Tudi členi predsedništva temu društvu so se udeleževali demonstracije. Vse to je uradno dokazano. S temi čini je pokazalo društvo, da prenaša svoje delovanje tudi na politično polje in da ni le prekoračilo svojega delokroga, ampak zagrešilo tudi dejanj, ki so kaznjiva.

»Piccolo«, govoré o teh vzrokih, ne more umeti, zakaj so dovoljeni Slovanom njih narodni znaki, Italijanom pa ne. Siromak: naša narodna zastava je le naroden znak in je pripoznana zakonito in po cesarskih odlokih, dočim je italijanska trikolora — prapor tuje države, ki ni od nikake oblasti pripoznan kakor narodni znak avstrijskih Italijanov! Najmanj pa gre v glavo »Piccolu« to, da bi bilo društvo zagrešilo kako pohujšanje! Nič čudnega: saj on in njegovi žive le od škandala, saj so vse javne in politične razmere, kakor so se razvile tu, pravi evropski škandal! Gospoda so se že tako priučili škandalu, da niti ne vedo več razlikovati: kaj je in kaj ni pohujšanje!

Iz krogov naših trgovskih pomočnikov nam pišejo: Dolžnost nam je, da se odzovemo na člančič v »Edinosti« od dne 8. februarja ter damo nekoliko vrstic.

Mej naše pomočnike je že zasejana prava kal in hočemo storiti, kolikor je le možno, da se bomo razvijali bolj in bolj na narodni podlagi. To delo je sice težavno ob naših tržaških odnošajih, toda nadajamo se, da dosežemo svoj namen.

Trst je prvo trgovsko mesto v Avstriji, toda, kar se dostaja strokovne izobrazbe, smo — neverjetno, ali resnično — na najslabšem. Kje naj bise izobraževali? Mladi dečko je n. pr. došel v Trst, da bi se priučil trgovini. Da le zna podpisati svoje ime in šteti do deset, je že dovolj — vsprejet je v trgovino kakor vajencee.

Ako je prišel k slovenskemu gospodarju, je še nekaj nade, da se nam ohrani in da ne pozabi svojega materinega jezika. Ali če je prišel v italijanske roke, izgubljen je! Navzije se kmalu laškega duha in kmalu je zgubljena ovea in najhujši nasprotnik naš.

Vse drugače bi bilo seveda, ako bi imeli svojo domačo trgovsko šolo. Tu bi si pridobivali neobhodno potrebne strokovne izobrazbe in bili bi — med svojimi. Kajti uverjeni smo, da bi večina njih vendar-le zahajali v tako šolo, in prav gotovo bi bil veliko manjši odstotek onih, ki se nam izneverjajo.

Mnogo se nam oporeka: zakaj pa si ne ustvarite kake posebne organizacije? Naš odgovor je kratek: ker nam nedostaja sposobnih sil in ker smo

tako upreženi v svojem poslu, da ne moremo ničesar storiti izven svoje službe. Kateri rokodelci, kateri delavci dela po 16 ur na dan, kakor delamo mi trgovski pomočniki?! Po 16 urnem delu se človeku pač ne ljubi, delati še kaj drugega, ampak čaka komaj, da leže in se odpočije za delo drugega dne.

To blagovolite upoštevati in umeli bode, zakaj se ne razvijamo tako, kakor bi bilo dobro in potrebno.

Ne v Ameriko! Kratka zgodba, ali žalostna. Josip in Helena Marinčič s Koroškega sta bila šla v Ameriko iskat sreče. In kakor mnogi drugi, je nista našla tudi ona dva. Beda je pritiskala bolj in bolj in slednjič sta se morala odločiti: on je ostal v Ameriki, da-li ga morda vendar sreča »sreča«, ona pa se je povrnila v Trst z jednoletnim otročičem. Tu je — zblaznela in so jo odveli v blaznico v Ljubljano, bolnega nje otročiča pa v bolnico tržaško.

Zopet eden! Neki 20-letni Aristide Tommasini je dobil včeraj na tukajšnjem deželnem sodišču po § 305 k. z. 14 dni zapora, ker je dne 14. februarja kričal »Eviva Italia! Eviva Baratieri«.

Zopet so vznemirjeni! Italijanski advokat je so baje jako vznemirjeni, ker je predsednik dotičnega sodnega dvora na tukajšnjem deželnem sodišču prisodil 25 gl. globe onemu odvetniku Cuzziju, ki je zbežal iz dvorane, ker sodni dvor ni hotel ugoditi njegovi zahtevi po tolmaču za slovenski jezik. Dotični dekret očita rečenemu odvetniku, da je zapustil svojega branjenca brez vsake pomoči in da je javno in na demonstrativen način odrekal spoštovanje, dolžno sodnemu dvoru.

Tužna slika iz naših socialnih razmer. Včeraj se je zastrupila 20-letna hčerka neke siromašne rodbine, bivaajoče v ulici Donata st. 3. Zastrupila se je v žalosti, ker je vsa družina ostala brez zaslužka in ker ni imela z čem plačati — borge stanovanja. In jutri zapuste hkratu svoje stanovanje: truplo nesrečne deklice poneso k sv. Ani, nesrečne rodbino pa polože — na cesto, ako se je ne usmilijo dobra sreča.

Shod slovenskih učiteljev je bil včeraj v Celji. Shoda se je udeležilo blizo 500 oseb. Na shodu sta govorila tudi dež. posl. dr. Serneč in dr. posl. dr. Gregorec, oba v prilog učiteljem. Poslednji je zahteval, naj vlada vzame ljudsko šolstvo na štajerskem v svojo oskrb. Nadajamo se obširnejega poročila.

»Nabrežina«, pevsko društvo v Nabrežini, pozivlja vse svoje delujoče in podporne člene, da se udeležijo rednega občutega zbora, ki se bo vršil dne 19. marca 1899. ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih in sicer po sledečem vspredu: 1. Poročilo tajnika. 2. Poročilo blagajnika in pregledovanje društvenih računov. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti in sklepi. — Na obilno udeležbo vabi odbor.

Različne vesti.

Nekdaj kadet — sedaj roparski morilec. Blizo postaje Bekeš-Csaba na Ogerskem so našli umorjenega tamošnjega lastnika tiskarne Ladislava Piko. Morilec je nekdanji kadet Geza Lakatos.

Ženski odvetniki. Pravico zastopanja imajo ženske dosedaj na Norveškem, Švedskem, v Meksiki, Čili, Kanadi, Avstraliji in v Združenih državah. V teh deželah je do 150 ženskih odvetnikov. Tudi zvezni svet švicarski je sklenil nedavno zakon, s katerim se dovoljujejo ženskam odvetniške pravice. V treh deželah pa so sodišča odločno odklonila tak predlog: v Italiji, v Belgiji in na Francoskem, to pa ne toliko iz juridiških razlogov, ampak iz ozirov na morflo in javne navade. Češ: grdo bi bi bilo videti žensko, kako se meče v pravdne borbe, ali ko bi morala poslušati to in ono, kar mora užaliti nje delikatno nprav itd. Privzno sodišče v Turinu je bilo n. pr. tega mnenja, da žensku, stopivša v odvetniški poklic, zgublja »ves čar poezije, miline in dražesti, kakor tudi — sramežljivosti!«

Lev XIII. »Neue Freie Presse« poroča iz Rima: Dr. Lapponi spi še v Vatikanu, zapuščena pa vsaki dan papeža za nekoliko ur, da obiskuje druge bolnike. Papež se počuti sedaj dobro, rana je zaceljena in dr. Lapponi je uverjen, da ista ne zapusti nikaeih posledic. Papež je zdrav, močan in

žilav. Sree, želodec in pljuca so, kakor jih ima navadno človek 50 let. V kakih 14 dneh se bode mogel papež povrnuti k navadnim poslom. Že sedaj čita časopise vseh barv in vseh strank. Spoštljivost, s katero so poročali o njegovi bolezni vsi listi, ga je jako veselila. Čitaje ta poročila je imenoval novinarje »čebele svetovne zgodovine«. Papež smatra samega sebe kakor orožje više volje in rad govori o tem, da je jeden njegovih prednikov dosegel dobo 100 let. Brene svojih visokih let si sladi Lev XIII. z ljubeznjivo finim humorjem. Pogovor njegov je genejalno vesele mirnosti. Nobeno polje človeškega znanja mu ni neznano. On živi sicer daleč od sveta, vendar čuti njega dih, kakor bi stal notri mej njim. V tem nenavadnem telesu biva zares nenavaden duh.

Papežev nuncij v Parizu. nadškof Clari, je umrl v Parizu včeraj predpoludne. Na francoski republiki je bil pooblaščen od 16. januarja 1897.

Novi zakoni za žentev. Država Severna-Dokota je pred nekaj časa vsprejela zakon, po katerem mora sleherni človek, ki se želi ženiti, dobiti od države dovoljenje za to, ter predložiti spričevalo fizika dotičnega kraja, kjer živi. Spričevalo mora potrditi, da je kandidat žentive popolnoma zdrav, duševno in telesno. Osobito je paziti, niti oni, ki se hoče ženiti, bolan na tuberkulozi ali na umu.

Šopki o. Stanislava Škrabca.

(Dalje.)

III.

Kar se tiče neomejenega dajalnika (dat. abs.), o katerem sem jaz trdil, da je potvorjen po grškem gen. abs., ne morem si očitati one nevednosti, o katerej o. Stanislav tako zmagonosno trobi. Prvo, da-si indirektno, potrjenje našel sem v »lekeijah po rus. jazyk«, katere je čital prof. Jagić na višjih ženskih tečajih v Petrogradu v 1883—84. l. na str. 216. Dotično mesto v prevodu slove: Ta slučaj rabe dajalnika ni izposojen, no popolno samostojen, da-si je prav lahko, da so na pogosto rabo vplivali grški obrazei«.

Ako Jagić trdi, da dat. abs. ni izposojen, mogel je pač kdo prej biti takega mnenja, kakoršnega sem jaz. Ako so grški obrazei (gen. abs.) mogli vplivati na pogosto rabo (dat. abs.), mogli so to rabo tudi izzvati. In tu imamo nov dokaz, da jeden obrat more poroditi v drugem jeziku, na kateri se prevaja vedno, analogičen obrat, da je torej tudi nemški bomkani bodočnik mogel poroditi sedanji slovenski bomkani prvi bodočnik dovršnikov, da-si sta si različno zložena. Miklošič je pač vedel, kaj piše o svojem maternem jeziku, vedel puč tudi o raznici zloženih delov v obeh jezikih prav tako dobro, kakor njegov popravljaev, ki na vrtilh sv. Frančiška tako vstrajno na mrzaj piha.

O taistem dot. abs. čitamo v staroslovenskej slovnici Muratova (Moskva 1897.) na str. 133.: »Takoj oborot reči, zaimstvovounyj (izposojeni) iz grečeskago jazyka, nazvyvajetsja dateljnij sa nostojateljnij«. In slovnica g. Muratova je odobrena v »učnem odboru« Min. Nar. Prosv. za srednje šole vseh vrst. V rečenem odboru pagotovo ne sede kaki diletanti, kakor sva n. pr. midva z o. Stanislavom.*

In tako: Kaj se svojih grehov, i rad se hoću kajati, jeliko že semišla imam, eče me, otče, poštediši. (Pride še.)

* Ko sem pisal ono, o slovnici Muratova, kakor tudi o lekeijah Jagića nisem znal še ničesar. Slovnica Muratova je izšla celo leto poznej.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 10. Potrja se, da je potovanje grofa Thuna v Prago velikega političnega pomena. Danes se je posvetoval tudi z voditeljem Nemcev čeških in načelnikom češkega kluba v deželni zboru, dr. Škardo. Vlada se nadeja, da njenemu nameri za rešenje jezikovnega vprašanja slednjič pride tudi Čehi.

Ker se Nemei ne udeležijo tega zasedanja deželnega zbora, bode Čeh Wochanka imenovan namestnikom deželnega maršala.

Budimpešta 10. V zbornici poslancev je izjavil ministerski predsednik pl. Szell med razpravo o pogodbenem provizoriju za tekoče leto, da je vlada pripadnica carinarske ukupnosti z Avstrijo in nameruje dovesti do gospodarske pogodbe ne le za tekoče leto, ampak sploh, natančno spoljeva XII. člen zakona od leta 1867, če mogoče v obliki carinske zveze, ako bi pa bilo potrebno, po jednostranski odločbi za vse slučaje, toda tako, da se ohrani sedanje stanje v okvirju istega do leta 1903, eventuelno 1904. Szell je povdarjal, da je carinarska ukupnost v interesu obeh delov; on se nadeja, da pride do sporazumljenja ter je priporočal najtopleje, naj se vsprejme sedanja predloga.

Lvov 10. Ravnatelj kreditne banke dr. Krzyanowsky se je ustrelil. Uprava zavoda pa je v popolnem redu.

Belgrad 10. Zastopnik Srbije v Petrogradu je dobil nalog, naj pojasni afero Žadovskega in naj se potruži, da ne bodo trpeli dobri odnosi med obema državama.

London 10. »Times« javlja iz Pekinga: Tsung-li-Jamen je priobčil italijanskemu poslaniku, da je njega depešo radi zaliva Samnum vrnil zato, ker ni bilo možno ugoditi tej zahtevi in bi kaka druga oblika — po kitajskem umevanju — lahko spravila v nevarnost odnose med obema državama. Ker se je pa to krivo umelo, naloženo je kitajskemu poslaniku v Rimu, naj italijanski vladi izreče svoje obžalovanje.

Bruselj 10. Boljšanje v stanju kraljice Henrijete nadaljuje, vendar bode trajalo precej časa do ozdravljenja.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 10. Pšenica za mare gold. 10:38—10:32. Pšenica za april gl. 9.84 do 9.85 Pšenica za oktober gold. 8.59 do 8.60. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gl. 7.87 do 7.89. Koruza za maj 1899. gl. 4.55 do 4.56. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.78 do 5.80. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe slabne. Povpraševanja živahna. Prodaja 1000. met. st. Vreme: oblačno.

Hamburg 10. Trg za kavo. Santos good average za mare 29.—, za maj 29.25, za september 30.25, za december 30.75.

Havre 9. Kava Santos good average za februar 50 k. frankov 34.75 za juni 50 k. frankov 35.75

Praga 10. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig. Mirno. Prompt gold. 13.—1302 1/2. April gl. 13.05. Oktober-dec. gl. 12.40 Denar.

Dunajska borza dne 10. marca.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju . . .	100.95	101.05
„ „ v srebru . . .	100.85	100.95
Avstrijska renta v zlatu . . .	120.10	120.10
„ „ v kronah 4% . . .	101.25	101.10
Kreditne akcije . . .	367.30	367.80
Londonski 10 Lsr.	120.47	120.75
20 mark	11.79	11.79
Napoleoni	9.55 1/2	9.55 1/2
100 italijanskih lir	44.05	44.10

Kašelj, hripavost in prsni katar

ublažuje in zdravi

pravi planinski kašelj olajšajoči sok z „Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj“ M. Leusteka v Ljubljani.

Cena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov.

Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr.

ulica Stadion 19. I. n. poučuje glasbo praktično in teoretično, doma in zunaj.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Čokelj Andrej

Ulica Commerciale št. 10 toči izborna istrska in dalmatinska vina. Kuhinja priprava ali čedna in cena.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Aquedotto št. 53. Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerno.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste, kuhinja izvrstna, cene zmerno.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Krojači.

Ščuka Anton

krojač v ulici Baechi št. 5. III. nadstr. izdeluje obleke po pošteni ceni.

Tudi proti plačilu v mesečnih obrokih.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonialnega blaga in olja

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonialnega blaga. Postrežba točna.

C. Zadnik

Piazza S. Giovanni 6 (uhod V. delle Legna.) Prodajalnica manufaktur po najnižjih cenah.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22. Trgovce z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerno.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

T. Zadnik

Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže s vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

M. Aite

(prej Aite & Zadnik) Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.

Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.

V „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici izšel je ravnokar

BEN-HUR

slovesni roman iz časih Kristusovih.

Cena mu je: gl. 1.20, po pošti gl. 1.30.

Naročila je pošiljati naravnost na tiskarno.

V zalogi je še vedno

„**Rusko-slovenski slovar in slovnica**“

Cena: broširan gl. 1.50, trdo vezan gl. 1.80, po pošti 10 kr. več.

V kratkem izide

„**Slovensko-ruski slovar in slovnica**“

na katerega še posebej opozarjamo slov. rojake.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrji v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalci sam lahko določijo.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 4.000.000.—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346.98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248.22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465.07
Rezerva na razpolaganje	500.000.—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822.42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331.83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000.—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/4 %
30- " " 3 3/4 %	3-mesečni " 2 1/4 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in od 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.